

sudku I. stolice jest ovšem stejné. Jen, že v případě zrušení první stolicí samou na pouhé oznámení, že konkurs byl uvalen, bylo by to bez útrat, kdežto po názoru opačném ukládají se konkursní podstatě zcela zbytečné útraty spojené s odvoláním, kterých jí nikdo nenahradí, mimo to soudu odvolacímu naprosto zbytečná práce a způsobuje se konečně průtah, po případě i situace choulostivá, když by se konsekventně připustilo, že rozsudek takový, nebylo-li rozhodnutí II. stolice provokováno, moci právní nabývá. *Boubela.*

Podmínkou přísahy vyjevací jest průkaz, že exekuce k úplnému uspokojení věřitele nepovede. Útraty výsledku dlužníkovy vymáh. věřitel nehradí.

Exekvent S. H. podal proti svému dlužníku, c. k. účetnímu hejtmanu v záloze pro 96 K návrh na vykonání přísahy vyjevací ve smyslu §. 47 ex. ř., jemuž exekuční soudce nevyhověl a vymáhajícímu věřiteli uložil, aby dlužníku útraty jeho výsledku nahradil.

Rekursu exekventově zemský soud v Brně jen částečně vyhověl, zbaviv jej povinnosti k náhradě útrat dlužníkovy výsledku.

D ů v o d y :

Nelze za to míti, že by podmínka přípustnosti přísahy vyjevací tu byla, že by totiž exekuce k úplnému uspokojení věřitelově nevedla. Exekventovi muselo býti známo, že exekuce, byť i ne ihned, přece postupně k úplnému jeho uspokojení vésti může, takže o marnosti exekuce zde mluvíti nelze. Ve směru tomto, pokud zamítnutí návrhu na přidržení dlužníka k vykonání přísahy vyjevací se týče, jest tudíž rekurs neodůvodněným.

Pokud však rekurs čelí výroku o útratách, jeví se důvodným, uváží-li se, že výslech dlužníkův jest siče zákonem předepsán (§ 47. odst. 4. ex. ř.), útraty řízení manifestačního však na dlužníka spadají, v zákoně samém ohledně útrat řízení toho žádná obzvláštní ustanovení se nenalézají, tudíž jen všeobecná ustanovení ve směru tom platí a použití §. 75. ex. ř. per analogiam zde přípustným není, a poněvadž konečně §. 78. ex. ř. ve spojení s §. 41. c. ř. s. zde použití nelze, pokud trvá § 74. ex. ř.

Nejv. soud odvolací rekurs dlužníkův zamítnul,

p o n ě v a d ě

vzhledem na účel výsledku dlužníkovy v §. 47. ex. ř. předepsaného, útraty výsledku toho nelze považovati za útraty, na jichž náhradu

dlužník v případě zamítnutí žádání vymáh. věřitele za přidržení dlužníka k vykonání přísahy vyjevovací ve smyslu §§. 41. a sl. c. ř. s. a 78. ex. ř. nárok činiti by mohl, a poněvadž nelze o tom pochybovati, že soudce výslech, o jehož útraty jde, ve smyslu §. 47. ex. ř. naříditi chtěl.

(Rozh. z 1. prosince 1903, č. 16.944.)

—bl—

S nařízením podání návrhu na zpeněžení zabavených svršků nelze spojití pohružku na odložení, nýbrž na zastavení řízení dražebního.

V exekuční záležitosti A. S. proti F. K. se ku dražebnímu stání na 18. září 1903 položenému žádný kupec nedostavil. O tom byl exekučním soudem vyrozuměn vymáhající věřitel s vyzváním, aby do 14 dnů učinil jinačí návrh na zpeněžení zabavených svršků, sice že exekuce by se odložila; když pak lhůta tato uplynula, byla usnesením ze dne 11. října 1903 exekuce prodejem zabavených svršků usnesením ze dne 26. srpna 1903 povolená »odložena«.

5. listopadu navrhnul vymáhající věřitel obnovu řízení dražebního a položení nového dražebního stání, připojiv ujištění, že postaral se o to, aby k němu více koupěchtivých se dostavilo. Návrh ten byl soudem exekučním zamítnut z důvodu toho, že prý vymáh. věřitel, opomenuv v čas podati návrh na zpeněžení zabavených svršků, tím projevil úmysl, že od pokračování v řízení dražebním upouští, a tudíž do půl roku podobného návrhu více učiniti nemůže.

Rekursu vymáh. věřitele zemský soud v Brně usnesením ze dne 19. listopadu 1903, č. j. ^{R. II. 337/3}₉ vyhověl, obnovu dražebního řízení povoliv a soudy exekučnímu nařídív, aby nové dražební stání ustanovil.

D ů v o d y :

Svým odůvodněním obou shora citovaných usnesení, kterýmiž odložení exekuce bylo opovězeno, pokud se týče zařízení, snažil se první soudce dáti jim výklad, kterýž by je uvedl v souhlas se zákonnými ustanoveními §§. 200. č. 3 a 282. ex. ř. Neboť patrně při usneseních těch měl na mysli, vymáhajícího věřitele vyzvati, aby do 14 dnů návrh na zpeněžení učinil, sic by za to se mělo, že od pokračování v řízení dražebním upouští, resp. jej vyzvati, aby řízení dražební s účinkem §. 200. č. 3 ex. ř. zastavil. Výraz »odložení« (v něm. orig. »Aufschiebung«) byl naprosto pochyben, jelikož odložení nikoliv z moci úřední, nýbrž toliko k návrhu